ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 24 ມີນາ 2024 (03-24-2024)

ຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູໄດ້ເສັຽສຣະຊີວິດຂອງພຣະອົງເພື່ອຊຳລະໜີ້ຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະຄັມພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຍອດສະເລັ່ຽໜີ້ສິນເງິນຂອງຄົນອະເມຣິກັນແມ່ນ $96,371 ຕໍ່ຄົນ. ຈຳນວນທີ່ກ່າວນີ້ກໍມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ລວມທັງບັດເຄຣດິດ, ເງິນກູ້ຢືມຊື້ລົດ, ເງິນກູ້ຢືມທຶນການສຶກສາ, ແລະເງິນກູ້ຢືມເພື່ອຊື້ບ້ານພັກອາສັຍ. ແລະໃນຂນະທີ່ບາງແຫຼ່ງຂອງໜີ້ສິນກໍມີຄວາມເສັຽຫາຍຫຼາຍລຸດລົ່ນກັນ, ຜູ້ໃຫ່ຽສ່ວນຫຼາຍຮູ້ດີການໃຊ້ຊີວິດທີ່ເປັນໜີ້ສິນບາງຢ່າງຕໍ່ໃຜບາງຄົນໃນແຕ່ລະເດືອນວ່າເປັນແນວໃດ. ໃນຂນະທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຄວາມຄິດມີໜີ້ໃຫ້ກາຍເປັນທີ່ເຄີຍຊິນ, ມັນກໍຍັງເປັນການສົດຊື່ນທີ່ຈະຄິດວ່າຊີວິດຈະເປັນແນວໃດໃນການເປັນອິດສຣະແລະປອດຈາກໜີ້ສິ້ນທັງໝົດ. ມັນແມ່ນຄວາມທ້ອງໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບຫຼາຍໆຊ່ອງທາງໃນຄວາມສາມາດທີ່ຈະໃຊ້ເງິນ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຈ່າຍເງິນໃຫ້ກັບແຫຼ່ງໜີ້ສິ້ນບາງຢ່າງໃນແຕ່ລະເດືອນ. ແລະເຖິງປານນັ້ນການທີ່ຈະໃຫ້ໜີ້ສິ້ນໝົດໄປມັນເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານລະບຽບວິນັຍແລະຄວາມພຍາຍາມເທົ່ານັ້ນ; ຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດຈະຫຼຸດລົງກໍໂດຍຜ່ານຂັ້ນຕອນຂນາດນ້ອຍທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນແຕ່ລະເດືອນເທົ່ານັ້ນ, ແລະຈົນກວ່າມັນຈະໝົດໄປ, ທີ່ບຸກຄົນໃດມີຄວາມຕ້ອງການປົດໜີ້ສິນທີ່ຍັງປົກຄຸມພວກເຂົາ. ແຕ່ໜີ້ສິນນີ້ເປັນພຽງເງົາຂອງໜີ້ສິນທີ່ຍິ່ງໃຫ່ຽທີ່ທຸກຄົນເປັນໜີ້-ໜີ້ສິນຂອງຄວາມບາບ, ທີ່ໄດ້ສະສົມມາຕລອດຊີວິດຂອງການເລືອກທີ່ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າອົງຊົງບໍຣິສຸດ, ບໍ່ເໝືອນກັບໜີ້ສິນທັງປວງຂອງພວກເຮົາ, ໜີ້ສິນຂອງບາບບໍ່ສາມາດຖືກລຶບລ້າງດ້ວຍຄວາມພຍາຍາມຂອງຕົນເອງ. ມັນຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍ, ຄຳຖາມດຽວທີ່ມີຢູ່ກໍຄື, ໃຜຈະຈ່າຍຄ່າຄວາມບາບນັ້ນ.

ພຣະຄັມພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

<u>ສຶກສາພຣະຄັມພີ</u>

1. ລູກາ 23:32-34

32. ມີອີກສອງຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຮ້າຍ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ຄຸມມາເໝືອນກັນເພື່ອຂ້າເສັຽພ້ອມກັບພຣະອົງ. 33. ເມື່ອມາເຖິງບ່ອນນຶ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າກະ
ໂຫລກຫົວ ເຂົາກໍຄຶງພຣະອົງໄວ້ບ່ອນນັ້ນທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ພ້ອມກັບຜູ້ຮ້າຍສອງຄົນ ເບື້ອງຂວາຄົນນຶ່ງ, ເບື້ອງຊ້າຍຄົນນຶ່ງ. 34. ຝ່າຍ
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງອ້ອນວອນວ່າ, "ໂອ ພຣະບິດາເຈົ້າ, ຂໍໂຜດອະພັຍໂທດເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຂົາກຳລັງເຮັດອັນໃດ" ແລ້ວ
ເຂົາໄດ້ເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງໄປຈົກສລາກແບ່ງປັນກັນ.

ໄມ້ກາງແຂນສາມອັນຕັ້ງຢູ່ເທິງພູນອກກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ຕາເວັນມືດມົນທັງວັນພ້ອມກັບຝູງຊົນທີ່ກຳລັງເປັນພຍານການປະຫານຊີວິດ. ແຕ່ບໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນປານໃດກັບສະຖານທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ມັນເປັນຈຸດໃຈກາງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ, ເປັນຈຸດຈົບຂອງແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອແກ້ໄຂໜີ້ສິນຂອງຄວາມບາບ. ການສະແດງໃຫ້ເຫັນຕົວປະກອບທີ່ມີຢູ່ໃນຂນະນີ້ເປັນການພັນລະນາຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງຂອງທັງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າແລະຄ່າໃຊ້ໜີ້ອັນຍິ່ງໃຫ່ຽຂອງຄວາມບາບ. ດັ່ງນັ້ນ, ແມ່ນຜູ້ໃດທີ່ພວກເຮົາເຫັນຢູ່ທີ່ເທິງພູໃນມື້ນັ້ນ?

➢ **ຜູ້ຮ້າຍ.** ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຖືກຄຶງຢ່າງໂດດດ່ຽວ, ສອງຂ້າງຂອງພຣະອົງແມ່ນນັກໂທດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຈັບ, ຖືກສອບສວນ, ແລະຖືກຕັດສິນລົງໂທດສຳລັບຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກແນ່ນອນວ່າຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຮົາສາມາດສັນນິຖານວ່າໂທດນັ້ນຮ້າຍແຮງ, ຂນະທີ່ການຄຶງທີ່ໄມ້ກາງແຂນແມ່ນມີໄວ້ສຳລັບຄະດີທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາຍັງຮູ້ຕື່ມອີກວ່າ, ອີງຕາມຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ຮ້າຍຄົນນຶ່ງວ່າ, ການລົງໂທດຂອງພວກເຂົາກໍຖືກຕ້ອງແລ້ວ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນໃນກໍລະນີຂອງຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ບໍຣິສຸດຖືກລົງ

ໂທດຢ່າງຜິດໆແຕ່ວ່າຜູ້ເຮັດຄວາມຜິດກໍກຳລັງໄດ້ຮັບການລົງໂທດຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ພວກຊາຍເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຕືອນໃຈພວກເຮົາວ່າພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຜົນຂອງການເຮັດຜິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນຶ່ງໃນຈຸດປະສົງຂອງສັງຄົມແມ່ນເພື່ອແຈກຈ່າຍມາດຕະການຄວາມຍຸຕິທັມສຳລັບການກະທຳຜິດດັ່ງກ່າວ. ແນ່ນອນ, ລະບົບຄວາມຍຸຕິທັມໃນໂລກນີ້ບໍ່ສົມບູນແບບ. ປະຈຸບັນ, ປໂຍກນີ້ມັນຈະເບົາເກີນໄປຫຼືຈະໜັກເກີນໄປ, ແລະໃນຫຼາຍໆຄັ້ງຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດກໍໄດ້ຖືກໂທດ. ມີບັນຫາຄວາມອະຄະຕິ, ຄວາມລຳອຽງ, ແລະການແກ້ແຄ້ນທີ່ທຳລາຍລະບົບຄວາມຍຸຕິທັມໃນໂລກນີ້. ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຍັງເປັນການເຕືອນໃຈວ່າບໍ່ມີເຣື່ອງອັນໃດທີ່ບໍ່ເປັນທັມໃນລະບົບການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງເປັນຜູ້ຕັດສິນທີ່ສົມບູນແບບ, ແລະການລົງໂທດທີ່ພຣະອົງຕັດສິນນັ້ນຈຶ່ງຍຸຕິທັມ. ຄວາມບາບ, ຍ້ອນການກະບົດທີ່ຍິ່ງໃຫ່ຽຕໍ່ພຣະເຈົ້າອົງສົມບູນແບບແລະບໍຣິສຸດ, ມັນຈະຕ້ອງມີການລົງໂທດ.

➢ **ພຣະເຢຊູ.** ຕົວປະກອບທີສອງທີ່ພວກເຮົາພົບເຫັນຢູ່ເທິງພູແມ່ນພຣະເຢຊູ. ບໍ່ຄືກັບພວກຜູ້ຮ້າຍ, ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຖືກຕັດສິນລົງໂທດຢ່າງຍຸຕິທັມ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກະທຳຄວາມຜິດແລະມັນເປັນເວລາກາງຄືນ, ສານຕັດສິນໂດຍຄວາມຄິດເຫັນຂອງມະຫາຊົນທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງໄປສູ່ໄມ້ກາງແຂນໃນມື້ນັ້ນ. ແຕ່ພວກເຮົາຄວນຈະລະມັດລະວັງ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມທີ່ສຳແດງຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄິດວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກສະຖານະການທີ່ໂສກເສົ້າ. ພຣະເຢຊູຢູ່ທີ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນຕາມທີ່ພຣະອົງຕັ້ງໃຈເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ໄປບ່ອນທີ່ພຣະບິດາມີພຣະປະສົງໃຫ້ພຣະອົງຢູ່: "ຊາວອິສຣາເອນທັງຫຼາຍເອີຍ, ຈົ່ງຟັງຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ ຄືເຢຊູໄທນາຊາເຣັດເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈງໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ດ້ວຍການອິດທິຣິດ, ການອັສຈັນແລະໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃນຖ້າມກາງພວກທ່ານດ້ວຍທ່ານຜູ້ນັ້ນດັ່ງທີ່ພວກທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວ. ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ຖືກມອບໄວ້ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກຳນົດຄາດໝາຍແລະຊົງຮູ້ໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນນັ້ນພວກທ່ານໄດ້ໃຫ້ຄົນນອກສາສນາຄຶງເພິ່ນໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລະປະຫານຊີວິດເສັຽ (ກຈກ 2:22-33). ການຖືກຄຶງຂອງພຣະເຢຊູຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແມ່ນການບັນລຸແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງພຣະອົງ, ແລະພຣະເຢຊູກໍ່ຮູ້ຈັກດີ. ພຣະອົງມຸ້ງໝັ້ນທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະບັນຊາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການໃຫ້ອະພັຍບາບ, ພວກເຮົາເຫັນຕົວຢ່າງຂອງການໃຫ້ອະພັຍທີ່ສະແດງອອກໃນຂນະທີ່ພຣະເຢຊູ, ຢູ່ໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະອົງ, ມີຄວາມລອດຂອງມະນຸດຢູ່ໃນໃຈຂອງພຣະອົງ. ໃນການສຳແດງຄວາມເມດຕາອັນໜ້າອັສຈັນນີ້, ພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ແທນຜູ້ທີ່ກົ້ມຫົວໃສ່ການຕາຍຂອງພຣະອົງ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ນຳພາພວກເຮົາໄປຫາບຸກຄົນທີ່ສາມຂອງຕົວປະກອບ.

➢ **ພວກເຮົາ.** ໃນຝ່າຍທາງວິນຍານ, ພວກເຮົາ, ກໍຄືກັນ, ຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ. ພວກເຮົາເຫັນຕົວເຮົາເອງຢູ່ໃນກຸ່ມກັບພວກຜູ້ຮ້າຍ, ເພາະພວກເຮົາຍັງໄດ້ຮັບການກ່າວໂທດຢ່າງຍຸຕິທັມສຳລັບບາບຂອງພວກເຮົາແລະການລົງໂທດສຳລັບບາບນັ້ນຄືຄວາມຕາຍ. ແລະພວກເຮົາພົບຕົນເອງຢູ່ໃນຝູງຊົນທີ່, ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຢຊູຈະສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອເຂົາ, ປານນັ້ນເຂົາຍັງຮ້ອງບອກໃຫ້ປະຫານຊີວິດຂອງພຣະອົງເສັຽ. ນີ້ແມ່ນຄວາມມືດທີ່ແທ້ຈິງຂອງສະຖານະການຂອງພວກເຮົາ; ພວກເຮົາໄດ້ຫຼົງຫາຍໃນຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາແລະຈົນພວກເຮົາບໍ່ເຫັນຄວາມຕ້ອງການອັນຈຳເປັນຂອງພວກເຮົາ.

2. ລູກາ 23:35-43.

35. ຝ່າຍປະຊາຊົນກໍຢືນເບິ່ງແລະພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງວ່າ, "ມັນໄດ້ຊ່ອຍຄົນອື່ນໃຫ້ລອດພົ້ນ ຖ້າຄົນນີ້ເປັນພຣະຄຣິດ
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນໃຫ້ມັນຊ່ອຍຕົນເອງເສັຽ." 36. ພວກທະຫານໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງເໝືອນກັນ ເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາເອົາເຫຼົ້າ
ແວງສົ້ມຖວາຍພຣະອົງ. 37. ໂດຍເວົ້າວ່າ, "ຖ້າເຈົ້າເປັນກະສັດຊາດຢິວ ຈົ່ງຊ່ອຍຕົວເອງໃຫ້ພົ້ນເສັຽ." 38. ແລະມີຄຳຂຽນໄວ້ເທິງ
ພຣະອົງວ່າ, "ຜູ້ນີ້ຄືກະສັດຂອງຊາດຢິວ." 39. ຝ່າຍຄົນນຶ່ງໃນຜູ້ຮ້າຍທີ່ຖືກຄຶງໄວ້ ໄດ້ເວົ້າໝິ່ນປມາດຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, "ເຈົ້າເປັນພຣະ
ຄຣິດ ບໍ່ແມ່ນຫຼື ຈົ່ງຊ່ອຍຕົນເອງກັບຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນເສັຽ." 40. ແຕ່ຄົນນຶ່ງໄດ້ຫ້າມວ່າ, "ໂຕບໍ່ຢ້ານພຣະເຈົ້າຫຼືເພາະໂຕກໍຖືກໂທດ
ເໝືອນກັນ. 41. ຝ່າຍເຮົາກໍສົມກັບໂທດນັ້ນແທ້ ເພາະເຮົາກຳລັງໄດ້ຮັບສົມກັບການທີ່ເຮົາເຮັດນັ້ນ ແຕ່ຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດ." 42.
ແລ້ວຄົນນັ້ນຈຶ່ງທູນວ່າ, "ພຣະເຢຊູເອີຍ, ເມື່ອໃດທ່ານມາໃນແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ ຂໍຈົ່ງລະນຶກເຖິງຂ້ານ້ອຍແດ່." 43. ຝ່າຍພຣະອົງຊົງ

ຕອບວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານຕາມຈິງວ່າ ວັນນີ້ທ່ານຈະຢູ່ກັບເຮົາໃນທີ່ສຸຂເສີມ."

ໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດເປັນໄດ້ຫຼາຍຢ່າງ, ມັນເປັນການສຳແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນເປັນການສຳແດງຄວາມຍຸຕິທັມຂອງພຣະເຈົ້າອີກດ້ວຍ. ມັນເປັນຕົວຢ່າງແນວຄວາມຄິດຂອງກຸ່ມນຶ່ງທີ່ກໍ່ຄວາມຫວຸ້ນວາຍ, ແລະມັນເປັນບ່ອນຄົບກັນຂອງສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າແລະການເລືອກຂອງມະນຸດ. ໃນບັນດາສິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້, ໄມ້ກາງແຂນຍັງເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າແປກປລາດໃນທາງອື່ນໆອີກ.

➢ **ກະສັດຂອງຊາວຢິວ.** ນີ້ແມ່ນຂໍ້ຄວາມທີ່ອ່ານຈາກປ້າຍ, ເຊິ່ງຖືກຕອກໃສ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະເຢຊູ. ເຖິງແມ່ນວ່າປ້າຍນັ້ນມີຄວາມໝາຍເຖິງການເຍາະເຍີ້ຍ, ມັນກໍ່ເປັນປໂຍກແດກດັນຂອງຄຳເວົ້າແຕ່ຢ່າງນ້ອຍສ່ວນນຶ່ງກໍເປັນຄວາມຈິງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນ, ຍັງເປັນ, ກະສັດຂອງຊາວຢິວ, ແຕ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນທັງໝົດ. <u>ພຣະອົງຍັງເປັນກະສັດຂອງຈັກກະວານທັງໝົດ</u>.

➢ **"ຊ່ວຍພຣະອົງເອງແລະພວກເຮົາດ້ວຍ!".** ນີ້ແມ່ນຖ້ອຍຄຳທີ່ນັກໂທດຄົນນຶ່ງໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະເຢຊູໃນຂນະທີ່ພວກເຂົາທັງສອງຖືກແຂວນຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນຢູ່ນັ້ນ, ແລະໄດ້ເວົ້າຊ້ຳກັນເຖິງສອງເທື່ອໃນຄຳເວົ້ານັ້ນ. ພຣະເຢຊູສາມາດຊ່ວຍພຣະອົງເອງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ໃນເວລານີ້, ແຕ່ໃນຊ່ວງເວລາຂອງເວລານີ້ທີ່ນຳໄປເຖິງໄມ້ກາງແຂນ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ແປກປລາດອັນທີ່ສອງແມ່ນວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະຊ່ວຍພຣະອົງເອງ, ນັ້ນຄືຄວາມຊັດເຈນເພາະວ່າພຣະອົງມີຈຸດປະສົງເພື່ອຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນ. ຄວາມຍຸຕິທັມຂອງພຣະເຈົ້າຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຊຳລະບາບ. ຖ້າຫາກພຣະເຢຊູໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ພຣະອົງລອດ, ພຣະອົງຈະໄດ້ກ່າວໂທດບໍ່ພຽງແຕ່ຜູ້ຊາຍທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຊ່ວຍ, ແຕ່ວ່າທຸກຄົນ, <u>ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກທີ່ຈະບໍ່ຊ່ວຍຕົນເອງເພື່ອຈະໄດ້ຊ່ວຍຄົນອື່ນ</u>. ໄມ້ກາງແຂນ, ເປັນສັນຍາລັກຂອງການດູຖູກແລະຄວາມອັບອາຍ, ຈະກາຍເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມຫັວງແລະຊັຍຊນະສຳລັບທຸກຄົນທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດ. ດັ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ຂຽນໃນເວລາຕໍ່ມາ, "ຝ່າຍຄົນທັງຫຼາຍທີ່ກຳລັງຈິບຫາຍນັ້ນເຂົາເຫັນວ່າ ເຣື່ອງໄມ້ກາງແຂນເປັນເຣື່ອງໂງ່ ແຕ່ສຳລັບເຮົາທັງຫຼາຍທີ່ກຳລັງຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນກໍເຫັນວ່າເປັນຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ (1 ໂກຣິນໂທ 1:18). <u>ທຸກຄົນທີ່ຕັດສິນໃຈຮັບເອົາກໍ່ຈະໄດ້ພົ້ນ</u>.

3. ລູກາ 23:44-49.

44. ເວລານັ້ນພໍປະມານທ່ຽງໂມງ ກໍບັງເກີດມືດມົວທົ່ວແຜ່ນດິນຈົນເຖິງເກົ້າໂມງ. 45. ແສງຕາເວັນກໍມືດໄປ ແລະຜ້າກັ້ງໃນພຣະວິຫານກໍຖືກຊົງຈີກເຄິ່ງກາງ. 46. ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຮ້ອງສຽງດັງກ່າວວ່າ, "ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຝາກຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ" ເມື່ອຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວກໍສິ້ນພຣະຊົນ. 47. ເມື່ອນາຍຮ້ອຍທະຫານໄດ້ເຫັນການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຈຶ່ງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ, "ຈິງແທ້ແລ້ວ, ທ່ານຜູ້ນີ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດ." 48. ຄົນທັງປວງທີ່ມາຊຸມນຸມເບິ່ງການແປກປລາດນັ້ນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ກໍພາກັນຕີເອິກກັບຄືນໄປ. 49. ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງກັບພວກແມ່ຍິງທີ່ໄດ້ຕາມມາພ້ອມພຣະອົງແຕ່ແຂວງຄາລີເລ ກໍຢືນເບິ່ງການທັງຫຼາຍນີ້ຢູ່ແຕ່ໄກ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຂໍ້ພຣະຄັມພີເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ບັນທຶກຊ່ວງເວລາສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດພຣະເຢຊູ, ແຕ່ຊ່ວງເວລາເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຈຸດສູງສຸດຂອງຊີວິດແລະການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງທັງໝົດ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ພາໄປຫາໄມ້ກາງແຂນ, ແລະບັດນີ້ໄມ້ກາງແຂນຢູ່ໃກ້ແລ້ວ. ອົງພຣະເຢຊູ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແລະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, ໄດ້ສຣະຊີວິດ, ແລະໃນການເຮັດດັ່ງນັ້ນເປັນການສຳເຣັດໃນການປະຕິບັດງານຮັບໃຊ້ຝ່າຍໂລກຂອງພຣະອົງ. ພຣະບຸດ, ຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ຊົ່ວນິຣັນດອນໃນຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນແບບແລະການຮ່ວມສາມະຄີທັມກັບພຣະບິດາແລະພຣະວິນຍານ, ໄດ້ຖືກບົດໃຕ້ນ້ຳໜັກຂອງຄວາມບາບ. ສຳລັບໃນຊົ່ວໂມງເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ທີ່ພູຫົວກະໂຫຼກ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຖອກເທການລົງໂທດອັນຊອບທັມສຳລັບບາບໃສ່ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ໃນຄວາມສະຫ່ວາງອັນນັ້ນ, ມີສອງແວ່ນຂຍາຍທີ່ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງຜ່ານເພື່ອໃຫ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງແທ້ຈິງຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ.

➢ **ແວ່ນຂຍາຍທີນຶ່ງ: ການໄຖ່ບາບຂອງມະນຸດຊາດ**. ນຶ່ງໃນແວ່ນຂຍາຍທີ່ພວກເຮົາສາມາດໃຊ້ເພື່ອແນມເບິ່ງໄມ້ກາງແຂນແມ່ນກ່ຽວກັບພວກເຮົາ. ເຫດຜົນທີ່ພຣະເຢຊູທົນທຸກທໍລະມານຢ່າງຮ້າຍແຮງກໍເພາະວ່າມັນເປັນລາຄາທີ່ຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເພື່ອຊື້ເຮົາກັບຄືນມາຈາກຄວາມບາບແລະຄວາມຕາຍ. ຄຳວ່າ "ການໄຖ່ບາບ" ໝາຍເຖິງການຊື້ຄືນ. ມັນເປັນຄຳສັບທີ່ໄດ້ຢືມມາຈາກພາສາທີ່ຕລາດຂ້າ

ທາດ. ມັນເປັນລາຄາທີ່ຈ່າຍຊື້ຂ້າທາດຄືນແລະປົດປ່ອຍຂ້າທາດໃຫ້ເປັນອິດສຣະ. ສ່ວນຫຼາຍພວກເຮົາມັກຈະຖືກລໍ້ລວງໃຫ້ລະເລີຍຕໍ່ຄວາມບາບ. ພວກເຮົາເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມບາບ, ເຊື່ອໃນແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມບາບ, ເຖິງແມ່ນຈະເສັຽໃຈ, ແລະພຍາຍາມທີ່ຈະກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍເຫັນຜົນກະທົບທັນທີທັນໃດຂອງຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍສະເພາະຄວາມບາບນັ້ນມີພຽງແຕ່ພວກເຮົາແລະພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຮັບຮູ້. ພວກເຮົາເຮັດບາບ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກບໍ່ດີ, ແລ້ວພວກເຮົາກໍ່ເດີນໄປຕາມທາງຂອງພວກເຮົາ. ໃນລະຍະຂອງເວລາ, ພວກເຮົາຢຸດເຊົາການທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງແຮງດຶງດູດຂອງຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາເລິກດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເຄີຍໄດ້ເຮັດ. ແຕ່ໄມ້ກາງແຂນສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາຮ້າຍແຮງແທ້ໆ. ເພື່ອຈະນຳພວກເຮົາໃຫ້ກັບຄືນມາຫາພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຢຊູໄດ້ແບກຫາບການແບ່ງແຍກນັ້ນແທນເຮົາ, ເມື່ອພວກເຮົາຫຼຽວເບິ່ງໄມ້ກາງແຂນພວກເຮົາຈະເຫັນການລົງໂທດທີ່ພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບຈາກການຮັບຜິດຊອບ, ແລະເນື່ອງຈາກວ່າ, ໜີ້ສິນຂອງພວກເຮົາຖືກຊໍາລະ. "ສໍາເລັດແລ້ວ,"

- **ແວ່ນຂຍາຍທີສອງ: ຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ.** ການໄຖ່ບາບຂອງພວກເຮົາເອງບໍ່ແມ່ນແຕ່ແວ່ນຂຍາຍດຽວ ພວກເຮົາຄວນຫຼຽວເບິ່ງຜ່ານໄມ້ກາງແຂນ. ໄມ້ກາງແຂນບໍ່ພຽງແຕ່ (ຫຼືແມ້ກະທັ້ງສ່ວນໃຫ່ຍ) ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ: ມັນແທນທີ່ຈະກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າແລະຄວາມຍຸຕິທັມຂອງພຣະອົງ. ຄ່າຈ້າງຂອງຄວາມຜິດບາບຄືຄວາມຕາຍ. ບໍ່ພຽງແຕ່ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ, ແຕ່ຄວາມຕາຍທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານ. ເມື່ອພວກເຮົາຝ່າຝືນພຣະປະສົງທີ່ສົມບູນແບບແລະຄວາມບໍຣິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບພຣະພິໂລດແລະຄວາມຍຸຕິທັມອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ. <u>ພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມຕາຍ</u>. ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງແຕ່ບັນຫາອະນາຄົດຂອງມະນຸດທີ່ໄມ້ກາງແຂນ; ມັນແມ່ນພຣະລັກສນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າພຣະເຈົ້າປະຖິ້ມບາບໂດຍບໍ່ຮັບການລົງໂທດ, ພຣະອົງຈະກາຍເປັນຜູ້ທີ່ປະນີປະນອມຕໍ່ບາບ, "ຄວາມຍຸດຕິທໍາອັນສົມບູນແບບຂອງພຣະອົງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຊໍາລະບາບ, ພຣະເຢຊູບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ເສັຽສຣະຊີວິດເພື່ອພວກເຮົາ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ເສັຽຊີວິດເພື່ອຮັກສາພຣະລັກສນະອັນຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າ.

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຢຊູຕາຍເພື່ອຊໍາລະໜີ້ບາບຂອງພວກເຮົາ. ຈົ່ງເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້.

- **ຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະທ່ອງຈໍາ,** ທ່ອງຈໍາພຣະທັມ 1 ໂກຣິນໂທ 1:18ຂ ເພື່ອເຕືອນທ່ານກ່ຽວກັບເຫດຜົນທີ່ຍິ່ງໃຫ່ຍທີ່ເກີດຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງແຂນ; "ແຕ່ວ່າສໍາລັບພວກເຮົາທີ່ກໍາລັງຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນກໍເຫັນວ່າເປັນຣິດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ."
- **ຕັ້ງໃຈອະທິຖານ.** ໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະອະທິຖານປະຈໍາວັນໃນອາທິດນີ້ສໍາລັບຄົນນຶ່ງທີ່ຢູ່ໃກ້ຊິດກັບທ່ານທີ່ຍັງບໍ່ເຊື່ອໃນຄວາມຕາຍແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ. ອະທິຖານໂດຍສະເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະເປີດຕາຂອງລາວໃນການທໍາງານຂອງພຣະອົງໃນການປະພຶດຂອງລາວ.
- **ຕັ້ງໃຈຮຽນ.** ຈຸດສະເພາະໃດໃນຊີວິດຂອງທ່ານທີ່ທ່ານກໍາລັງຮູ້ສຶກເປັນຫ່ວງໃນຕອນນີ້ແມ່ນຫັຽງ? ໃຊ້ເວລາສິບຫ້ານາທີເພື່ອບັນທຶກກ່ຽວກັບວິທີທີ່ໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດຄວນຈະມີອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມໝັ້ນໃຈແລະການກະທໍາຂອງທ່ານໃນສະຖານະການນັ້ນ.

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ https://ulsb.org/sunday-school-2/ **ແປໂດຍ VR**